

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 7239-12-15 זאהר נ' כיוף ואח'

בפני	כבוד השופט אורי גולדקורן
המבקש	פרג' זאהר
נגד	
המשיבים	1. וגיה כיוף ע"י ב"כ עו"ד תמי אולמן 2. ח'יר כיוף

פסק דין

1. ביום 3.12.2015 הגיש המבקש בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק), למתן צו שיאסור על המשיבים להטרידו, לאיים עליו, וליצור עמו מגע בכל דרך שהיא.

בתצהיר המבקש, שצורף לבקשתו, הוא טען כי עקב יריבות פוליטית בינו, כמי שעד לאחרונה היה חבר במועצה המקומית בעוספיה וראש האופוזיציה, לבין המשיב מס' 1, שהינו ראש המועצה המקומית, הוא סובל מהתנכלויות, גידופים, מרדפים, מעקבים ואיומים, אותם "מוציא לפועל" המשיב מס' 2, אחיו של המשיב מס' 1. עוד נטען כי לאחרונה הוא קיבל מסרונים שכללו איומים שנועדו להניאו מלהופיע בפני ועדת חקירה מטעם משרד הפנים, אשר הוקמה על מנת לבדוק את תפקודו של המשיב מס' 1 כראש מועצה. המבקש ציין אף בתצהירו כי הוא זומן למתן עדות במסגרת חקירת משטרה של המשיב מס' 1, אשר טען כי הוא (המבקש) "תפר לו תיק". בסעיף 13 לתצהיר נכתב:

"כי הגשתי שתי תלונות במשטרת ישראל על מעקב ופגיעה בפרטיותי ובפרטיות משפחתי וזאת בעקבות גילוי מכשיר מעקב וציטוט אשר היה צמוד לרכבי".

לבקשה צורפו העתקי אישורים בדבר הגשת תלונה במשטרה מיום 22.10.2015 בגין איומים, באירוע במוסך ברחוב אופיר בחיפה.

2. בדיון במעמד צד אחד ביום 3.12.2015 העיד המבקש כי בתקופה האחרונה חווה הטרדות ואיומים מצד המשיבים, באמצעות מסרונים שנשלחו אליו החל מיום 26.11.2015. הוא ציין כי ביום 30.11.2015 הוא קיבל מסרון, בו נכתב: "זה יומך האחרון, תחליט אם אתה רוצה להציל את עצמך, כן או לא", וזאת על מנת למנוע התייצבותו בפני

ועדת החקירה שנועדה להתכנס למחרת היום. עוד הוסיף כי קיבל שיחה מאחרים, שהזהירוהו מפני המשיב מס' 2, אשר תואר כזרוע ביצועית של המשיב מס' 1 וכאדם המסוכן ביותר בכפר.

הוריתי על מתן הצו במעמד המבקש, וקבעתי כי היום יתקיים דיון במעמד הצדדים.

3. בחקירתו הנגדית במהלך הישיבה היום, נשאל המבקש על סמך מה הוא קשר את האיומים כלפיו ואת המסרונים אל המשיבים, וכה השיב:

"את הראיה שלי מסרתי, שיש לי מכשיר האזנה ברכב שלי, והקלטה שהיה לי ברכב, ואין לי ספק שמי ששם את מכשירי ההקלטה הם ראש המועצה ואחיו, על מנת לעקוב אחרי ולבייש את שמי בכפר" (עמ' 5 לפרוטוקול).

הוא ציין כי לאחר שביום 22.10.2015 הוא גילה ברכבו את מכשיר ההקלטה, הוא הגיש תלונה במשטרה, כי באוקטובר "הייתה שיחה ממישהו שאומר לי שמחפשים אותך ראש המועצה ואחיו" (עמ' 6), וכי אינו זוכר מי אמר זאת.

באשר למסרונים שהחלו להגיע אליו בסוף נובמבר, הסביר המבקש כי הם נשלחו מטוקמנים, אשר לא ניתן להתחקות אחר שולחיהם (עמ' 4). עוד הוסיף כי "אתמול" התקשרו אליו אנשים מרמת הגולן וקשרו את משיב מס' 2 למסרונים (עמ' 7). המבקש הודה כי לא שוחח עם המשיב מס' 2, אך הדגיש כי -

"בהרגשה שלי שאתה (המשיב מס' 2 - א"ג) שלחת את האס. אמ. אסים ואתה הייתה חלק מקנוניה ועלילת שקר נגדי" (עמ' 8).

4. המשיבים, במסגרת עדויותיהם היום, הכחישו מכל וכל את המיוחס להם, לרבות את הטענה כי המשיב מס' 2 משמש כ"זרוע הארוכה" של המשיב מס' 1.

5. כאמור, הבקשה הוגשה מכוחו של החוק, אשר מטרתו נקבע בסעיף 1 שבו:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

עם זאת, נדרשת זהירות רבה בטרם ינתן צו על-פי חוק זה. ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.4.2011) (להלן: עניין פלוני) הבהיר בית המשפט העליון כי צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחירות ולאוטונומיה.

בבר"ע (מחוזי-ים) 179/04 שובל נ' ניסים (פורסם בנבו, 10.8.2004) (להלן: עניין שובל) פורטו שני התנאים שנדרש קיומם על מנת שבית המשפט ייתן צו על-פי החוק:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט אימים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת".

עוד הובהר כי במסגרת שיקולי בית המשפט עליו להביא בחשבון את סמיכות הזמנים שבין ההטרדה המאיימת הנטענת לבין מועד הפניה לבית המשפט. (ראו גם: רע"א (מחוזי-ים) 14590-03-13 אלמוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 10.4.2013)).

6. עוד בטרם יפעיל בית המשפט את השיקולים שנקבעו בפסיקה, עליו להשתכנע כי המשיבים ביצעו כלפי המבקש "הטרדה מאיימת", כמובנה בסעיף 2 לחוק. המבקש אינו נדרש להוכיח מעבר לכל ספק סביר את קיומה של הטרדה מאיימת בסמיכות למועד הגשת בקשתו ואת ההיתכנות להישנותה בעתיד, שהרי אין מדובר בהליך פלילי. הוא נדרש להוכיח את שני היסודות שפורטו בעניין שובל על פי מאזן ההסתברויות, כנהוג בהליך אזרחי. אף לאחר שיוכיח זאת, לא יינתן הצו באופן אוטומטי. בשלב זה יפעיל בית המשפט את שיקול דעתו, ויבחן האם אין במתן הצו כדי לפגוע באופן בלתי מידתי בזכויות יסוד בסיסיות של המשיבים. בהפעלת שיקול דעת זה ישים בית המשפט לנגד עיניו את מידת ההטרדה שהוכחה נגד המבקש אל מול הפגיעה בזכויות המשיבים. "מקבילית כוחות" קיימת בין שני אלה - ככל שההטרדה היא בעוצמה גבוהה, שיקול הפגיעה בזכויות הבסיסיות של המשיבים יהא פחות דומיננטי. ולהיפך, ככל שרמת ההוכחה לקיומה של הטרדה הינה מצומצמת, יגבר שיקול ההגנה על זכויות המשיבים.

7. בענייננו, לא עלה בידי המבקש להוכיח כי המשיבים הם אלו אשר הניחו ברכבו (בעצמם או באמצעות שליחים) מכשיר הקלטה או שיגרור אליו מסרונים מאיימים. מדובר בתחושות בטן של המבקש, ובמסקנות אשר מבוססות על נסיבות שונות, וביניהן שיחות עם אנשים עלומים. המבקש לא מסר פרטים על גורל תלונותיו במשטרה, ואין לדעת מה העלתה חקירתה. משלא עמד המבקש בנטל המוטל עליו, דין בקשתו להידחות.

אם טעיתי במסקנתי זו, ואפילו אם ייקבע כי עלה בידי המבקש להוכיח את הקשר בין המסרונים והנחת מכשיר ההקלטה ברכבו לבין המשיבים, אזי בשלב השני - של הפעלת שיקול הדעת ובחינת הפגיעה במבקש מול הפגיעה בזכויות המשיבים - התוצאה תהא מתן בכורה לזכויות הבסיסיות של המשיבים (כאמור בעניין פלוני), לאור "מקבילית הכוחות" ולאור דלותה של רמת הוכחת הקשר בין המשיבים לבין מעשי ההטרדה. אף במקרה זה דין הבקשה להידחות.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

הצו הזמני שניתן ביום 3.12.2015 בטל.

הנני מחייב את המבקש לשלם לכל אחד מהמשיבים הוצאות הבקשה בסך 1,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה למדד וריבית החל מהיום.

לא מצאתי לנכון להטיל על המבקש הוצאות לטובת המדינה ופיצוי לפי סעיף 9 לחוק.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשע"ו, 10 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.